

стиръ и много се ядосвалъ, като слушалъ хвал-
битѣ на гърцитѣ. Затова се затворилъ въ килията
си. Той малко подочулъ, като че нѣкога бълга-
ритѣ сж имали царство, владици, книги, училища,
но сега били изпаднали. Този досѣтливъ монахъ
тръгналъ отъ мѣсто на мѣсто, събралъ книги

Отецъ Паисий пише българска история

отъ разни езици и започналъ да чете, за да узнае
ясно, какви нѣкога сж били българитѣ. Наведень
надъ проста маса, въ тъмна килия, при свѣтлината
на вошеница или слабо кандило, той усърдно се
трудилъ надъ книгитѣ: чель-чель и най-сетне раз-
бралъ, че неговиятъ народъ билъ великъ. Отъ про-
четеното въ книгитѣ той събудилъ ума си. Тъмната